

MEHMET RAYMAN

SOMUN EKMEĐİ

bakır sini
yenmiş içilmiş bütün geçmişin
sessizliğini boz gayrı
bir avuç kum ancak parlatır
karaya çalan yüzünü

teknede yoğrulan hamur
dağ mantarı gibi kabarır
çam kokulu bulutların mayası
üstümüze yağan yağmur

kendime
bir uçurum hazırladım
saçlarından seken kıvılcımı
yakaladım dilimle

şehirden şehire
çeki düzen verdim giysilerime
bir oturuşta yedim somun ekmeđini